

Na 23 jaar weer terug naar Maluku zonder mijn ouders

Dit was niet zomaar een vakantie om te zeggen: “spullen inpakken en ‘go’”. Deze reis, in oktober 2015, was juist bijzonder en extra spannend! Na goede gesprekken te hebben gehad met mijn oma en tante hebben Jordy en ik de keuze gemaakt om naar Maluku te gaan. We hebben hierbij hulp gevraagd en begeleiding gekregen van familieleden. Ik vind het erg belangrijk om de normen en waarden uit te kunnen leggen aan Jordy, zodat hij niet vol verrassingen komt te staan. Gelukkig was Jordy juist geïnteresseerd naar mijn roots en accepteerde dat. Gezamenlijk met mijn broer Jozef (ook voor hem 23 jaar geleden), vriendin Sadao en mijn neef Michael mochten we dit avontuur bewandelen.

Hative Besar-Booi

Wij gingen als eerst naar de kampong van mijn vader “Hative Besar” op Ambon. Het voelde gelijk warm en als thuis komen. Onbeschrijflijk gevoel en voor de meesten die vaker zijn geweest is dat gevoel zo herkenbaar. Eenmaal aangekomen bij de rumah tua Matitahatiwen hebben wij samen gebeden. Dat was voor mij erg emotioneel. Het enige wat door mij heen ging was “hier komt mijn bloed vandaan”. Na het mooie gebed ben ik langs mijn grootouders graf geweest om te groeten en te zeggen dat wij veilig zijn aangekomen. Alle spanningen van de afgelopen maanden waren weg en onze vakantie op Maluku kon beginnen.

Na een paar dagen zijn Jordy en ik zijn samen naar de kampong van mijn moeder geweest “Booi” op het eiland Saparua. Mijn opa heeft altijd gezegd “Booi is mooi”. Voor mij is het lang geleden, want ik ken Booi alleen maar van foto's/video's die vroeger zijn gemaakt 23 jaar geleden. Ik heb met eigen ogen kunnen zien dat Booi inderdaad een hele mooie kampong is. Na een rondleiding door de kampong stopten we bij een huis waarvan mijn neef vertelde dat dit de rumah tua is van mijn opa, huis van Soumokil. Mijn opa heeft bij zijn geboorte de achternaam van zijn moeder gekregen ('Amahorseya'), maar is oorspronkelijk van Soumokil. Wij hebben gezamenlijk stil gestaan, waarbij er toen van alles door mij heen ging. Net als op Hative Besar, ervaarde ik een heel bijzonder moment.

Grotendeels de dag stonden familieleden in de keuken om te zorgen dat wij niets te kort kwamen. Het eten werd drie keer per dag vers gemaakt en tussendoor kregen wij lekkernijen (pisang goreng, pastei etc). Onze kleding

werd gewassen en gestreken, niets was teveel. Een vriend van Jordy doneerde zijn kleding voor familieleden, wij spaarden dameskleding en kleurplaten voor de kinderen. Zo dankbaar dat ze zijn voor alle kleinigheidjes wat je ze geeft.

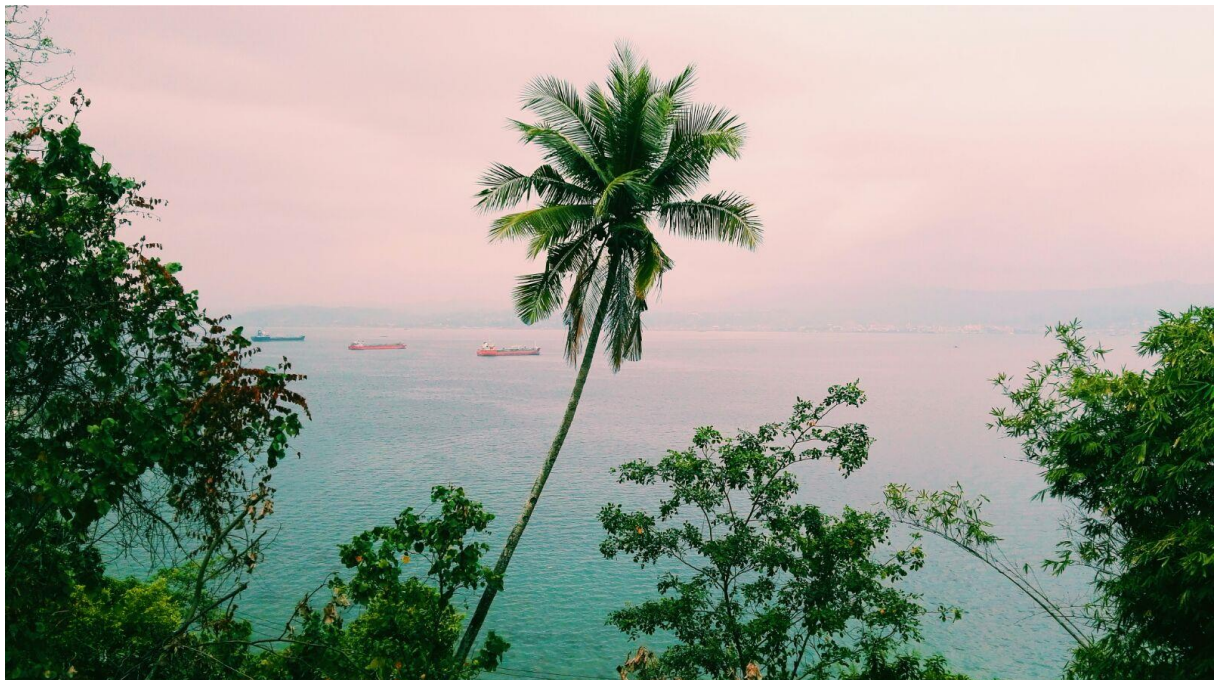
De meeste Molukse gezinnen in Nederland onderhouden vaak familieleden op de Molukken. Mijn tante heeft bijvoorbeeld een aantal projecten laten uitvoeren op de kampongs (Hative Besar & Halong) voor familieleden, denk hierbij aan renovatie/uitbreiden van huizen, plaatsen van zonnepanelen en waterzuiveraars.

Ik kan zoveel meer vertellen maar ik ben blij dat ik deze stap heb gezet samen met mijn broer, nu is het gemakkelijker om terug te gaan. Wij hebben zoveel mooie bijzondere momenten kunnen delen en mee mogen maken met z'n allen.

Wat je je goed realiseert is, dat zij die op de Molukken wonen niet veel hebben, vasthouden aan het geloof en gelukkig zijn met alles wat ze hebben. Een reis om nooit te vergeten en zeker voor herhaling vatbaar :-)

Serena Matitahatiwen
November 2015

Kampong Hative Besar

Hative Besar: Familiegrond Matitahatiwen

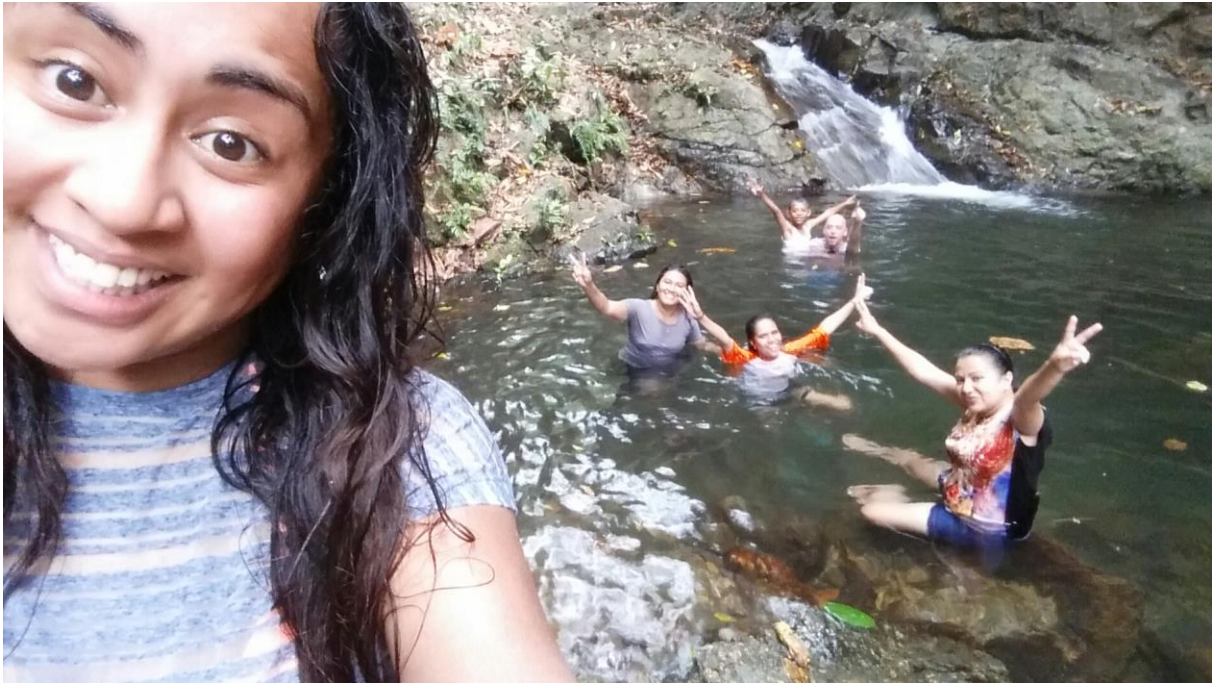

Hative Besar: Familiegrond Matitahatiwen

Hative Besar: richting Air Terjun (waterval)

Hative Besar: Yeah eindelijk aangekomen, nu even een selfie! haha

Booi

Booi: Rumah adat

Booi: richting begraafplaats

Booi

Ambon stad: Markt

Kampong Halong: (Pangajo) De mannen maken foto's en de vrouwen mogen roeien haha

